

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

No. 301. — Štev. 301.

NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 26, 1935. — ČETRTEK, 26. DECEMBRA, 1935

Volume XLIII. — Letnik XLIII

ANGL. BRODOVJE OSTANE V SREDOZEMSKEM MORJU

Abesinci in Italijani poročajo o velikih zmagah

ROOSEVELTOVO BOŽIČNO VOŠČILO

Prižgal je luči na bo-
žičnem drevesu. — V
čas si šteje voščiti ve-
sel Božič američnemu
narodu.

WASHINGTON, D. C., 25.
decembra. — Štejem si v veli-
ko čast, da ta večer voščim a-
meričnemu narodu vsepovsod
vesel Božič.

S to poslanico do svojih a-
meričskih rojakov je predsed-
nik zvečer pritisnil na gumb in
prižgal luči na božičnem dreve-
su v Lafayette parku nasproti
Bele hiše v Washingtonu.

V kratkem govoru po radio
je predsednik rekel, da je pravi
pomen Božiča ljubezen in
mir za vse človeštvo. Njegov
govor je poslušalo več tisoč
ljudi, ki so se navzlic hudemu
mrazu zbrali v parku, da ga vi-
dijo, kako je razsvetlil božično
drevo.

Predno je prišel predsednik
v Lafayette park, je bil s svo-
jo soprogo zelo zaposlen v Be-
li hiši, kjer sta številnim uslu-
žbencem in svoji družini pri-
redila božično zabavo.

Malo pred poldnevom sta pred-
sednik in njegova soproga
sprejela 170 uradnikov v pred-
sedniškovi pisarni ter vsakemu
izročila kovinsko šatuljo za u-
žigalice s predsedniškim pe-
čatom.

Popoldne sta priredila za
bavo za svoje uslužbence in
njihove otroke, med katere je
predsednikova soproga razde-
lila razne igrače.

Po večerji se je zbrala pred-
sedniškova družina, kateri je
predsednik prebral Dickenso-
vo "Božično povest".

Pri vseh teh opravilih so bi-
li navzoči predsednikova mati
in njegovi trije sinovi James,
Franklin in John.

Božični dan je bil predse-
dnik s svojo družino pri cerkve-
nih opravilih, popoldne pa sta
pri božičnem drevesu razdele-
la med svojo družino darila.

HITLERJEV BOŽIČNI VEČER

MONAKOVO, Nemčija, 25.
decembra. — Kanceler Hitler je
obhajal božični večer v ne-
monakovskem hotelu s 1200 ve-
terani napadalnih čet. Proti
svoji navadi je Hitler s svoji-
mi tovariši pil pivo.

KONEC PREMOGARSKÉ STAVKE

VARŠAVA, Poljska, 25. dec.
— V rudniku v Katovitu je
prenehalo za gladovno stavko
220 premogarjev, ki so ostali
pod zemljo en teden in niso ni-
česar jedli. Ko so jim lastniki
rovov obljubili boljše plače in
boljše delavske razmere, so se
vrnili na površje.

HAUPTMANN JE IZGUBIL VSE UPANJE

Lindberghov odhod iz
dežele ga je potrl. —
Vdal se je v svojo uso-
do "do konca".

TRENTON, N. J., 25. dec.
— Bruno Richard Hauptmann
je izgubil vsako upanje za
svoje življenje. Ko je izvedel,
da je Charles A. Lindbergh
odpotoval iz Združenih držav,
je bila njegova samozavest u-
ničena. Obupal je in se vdal
usodi "do konca".

Hauptmannova žena Ana je
svojemu možu prinesla kot bo-
žično darilo sliko njunega si-
na Manfreda in mu je ob tej
priložnosti povedala, da je
Lindbergh odpotoval iz dežele.
"Česa po se boji?" je vzki-
knil Hauptmann. "Nekaj ne-
spametnih pisem? Kaj je ven-
dar z njim?"

Nato pa je, izgubivši vsako
upanje, da bi mogel rešiti svo-
je življenje, ježno rekel:

"Ali ni mogel — ni mogel
počakati do konca?"

Tudi pismo, katero je za
Božič napisal Hauptmann,
razodeva njegov obup. V pi-
smu, čegar besedilo ni bilo ob-
javljeno, kliče na pomoč in ro-
ti Boga, da ga reši krivice, ki
mu je bila storjena. V istem
pismu se Hauptmann spomi-
nja dni, ko je živel še v Bronxu
s svojo ženo in sinom Manfre-
dom. Iz pisma je razvidno, da
je Hauptmann prepričan, da
je izgubljen.

Lindbergh je s svojo ženo in
triletnim sinom Jonom v ne-
deljo odpotoval s tovornim
parnikom "American Import-
er" v Anglijo. Od tam bo šel
v Cap Ferrat na francoski Ri-
vieri, kjer je najel vilo za tri
leta.

Lindbergh je odpotoval iz
Amerike, da se umakne raz-
burljivosti, ki je nastala vsled
zahteve guvernerja Hoffmana,
da se odveda Lindberghovega
otroka popolnoma pojasni. Od
tega časa je Lindbergh dan za
dnem prejemal grozilna pisma.

DARILA PRIHAJAJO V BELO HIŠO

WASHINGTON, D. C., 25.
decembra. — V Belo hišo dan
za dnem prihajajo božična da-
rila iz vseh krajev dežele.

Darila pošiljajo predse-
dniški družini poznani in nepo-
znani ljudje. Predmeti so ve-
činoma domačega izdelka; —
mnogo daril pa je tudi zelo
dragocehnih. Taka darila pred-
sednik in njegova soproga na-
vadno vrtneta pošiljateljcem.

Med darili je tudi mnogo
jestevin, tako srne, divji pura-
ni, fazani, divje gosi itd.

RUSIJA SVARI JAPONSKO IN NEMČIJO

Sovjeti so v štirih letih
petkrat povečali število
submarinov in rušilcev.
Admiral pacifiškega
brodovja deležen veli-
kih časti.

MOSKVA, Rusija, 25. dec.
— Sovjetska Rusija, gledajoč
obenem na Baltik in Pacifik, je
samozavestno povedala Japono-
ski in Nemčiji, da je petkrat po-
množila svoje submarine in ru-
šilce v zadnjih štirih letih.

Naznanilo v vladnem listu
"Izvestja" pravi, da je bila
obročna straža od leta 1931
enajstkrat pomnožena.

"Sovjetska Rusija," pravijo
"Izvestja", "je vedno nosite-
ljica zastave miru, toda vpadu
bo odgovorila s povečano obo-
roženo silo.

"Sovražnik, ki se drzne na-
pasti sovjetsko unijo z Baltika
ali Pacifika, bo občutil silo na-
ših submarinov in brodovja na
površini. Takoj bo mogel vsa-
kdo izprevideti, da Roždestven-
ski ni več poveljnik." (Admi-
ral Roždestvenski je vodil voj-
no brodovje iz Baltika v Azijo
in Japonci so ga pri Čuzimi
potopili.)

Značilno je, da je prišlo to
naznanilo po konferenci z mon-
golskim ministrskim predse-
dnikom in vojnimi ministrom, ki
sta bila deset dni v Moskvi in
sporočila sovjetski vladi, da
nameravajo Mančukuaneci in
Japonci vpasti v Zunanjo
Mongolijo.

Po konferenci s sovjetskimi
uradniki je mongolska vlada
zavzela odločno stališče ter je
od mančukuanke vlade zahte-
vala opravičbo za obnejni spo-
pad prejšnjega tedna, v kate-
rem je bilo ubitih pet mongol-
skih vojakov.

Izvestja ne navajajo natan-
čnega števila ruskih bojnih la-
dij, temveč samo povdarjajo
veliko moč baltijskega in paci-
fiškega brodovja.

Glasilo komunistične stran-
ke "Pravda" ob istem času
pravi, da je bilo rusko pod-
morsko brodovje od leta 1931
povečano za 435 odstotkov, ru-
šilci pa za 370 odstotkov.

Med častnike in moštvo ru-
ske vojne mornarice je bilo
razdeljenih 183 kolajni Ljenu-
novega reda in rdeče zvezde.

Diktator Josip Stalin, pred-
sednik ljudskih komisarjev v
Vjačeslav M. Molotov, vojni
komisar Klementi E. Vorosi-
lov in komisar za težko indu-
strijo G. K. Ordžonikidze so
sprejeli poveljnika pacifiške-
ga brodovja admirala Mihaela
Vladimiroviča Viktorova.

Rusko brodovje je bilo naj-
več zgrajeno v Sibiriji od leta
1932, ko je bila napetost med
Rusijo in Japonsko največja.
Submarini pa so bili zgrajeni

ŽELEZNIŠKA NESREČA V NEMČIJI

Brzovlak je treščil v o-
sebni vlak. — 20 oseb
je bilo ubitih, 80 pa ra-
njenih. — Potniki so se
peljali na počitnice.

GROSS HERINGEN, Nem-
čija, 25. decembra. — Ko je
brzovlak zavozil v osebni vlak,
je bilo ubitih 20 oseb in 80 ra-
njenih, med njimi 30 zelo ne-
varno.

Nesreča se je pripetila, ko
je velika množica na potu na
božične počitnice ravno zase-
dla osebni vlak, ki se je pričel
proti svarilni luči pomikati s
postaje. Isti čas je z največjo
naglico pridrivil brzovlak iz
Berlina v Frankobrod ob Me-
ni in je treščil v osebni vlak.
Nikdo na brzovlaku ni bil ra-
njen.

Največ "božičnih potnikov"
je bilo ubitih 23. decembra le-
ta 1933, ko je na postaji v Lig-
ny v gosti megli zadel Pariz-
Strassburg brzovlak v stoječi
Pariz - Nancy vlak. Tedaj je
bilo ubitih 200 ljudi, nad 400
pa jih je bilo ranjenih. V obeh
vlakih so se večinoma vozili
dijaki na božične počitnice.

HČI UBILA OČETA

ANADARKO, Okla., 23. dec.
Emma Willis, lepa 18 let sta-
ra učenka višje šole, je hotela
iti na neko božično zabavo v
šolo. Njen strogi oče, ki ima
bombazno farmo, je ni pustil,
četudi bi jo spremljal sosedov
sin.

Emma je zjutraj vstala ob
pol šestih, pograbila puško in
šla v očetovo sobo. Njena mati
in sestra zaslišite strel in ko
pridev v sobo, je bil Willis
mrtev.

"Ustrelila sem ga," je re-
kla pozneje Emma na policiji,
ker nas ni pustil nikamor. Bil
je krut proti nam, morale smo
delati in vedno biti doma."

Pozneje je rekla v ječi, da bi
očeta še enkrat ustrelila, da z
domačimi ne bi več tako trdo
ravnal.

"Odkar se spominjam," je
dejala, "je pretepal mater in
nas otroke. Vem, kaj se bo z
menoj zgodilo, toda to je bil
edini način, da sem po dolgih
letih postavila njegovo surovo
ravnanje. Sama nisem mogla
od doma, da bi druge pustila
doma same z njim."

Poleg Emme ste v družini še
dve hčeri in dva sina.

V Leningradu in v kosih pre-
peljani v Vladivostok.

Admiral Viktorov je star 48
let in je bil po boljševiški re-
voluciji poveljnik baltijskega
brodovja, leta 1932 pa je bil i-
menovan za poveljnika bro-
dovja na Pacifiku.

KRŠČANSTVO IZGINJA POD SOVJET. VLADO

V Moskvi ni božičnega
razpoloženja. — Kr-
ščanstvo je v Rusiji za-
pisano smrti. — Pol-
nočnic ni bilo.

MOSKVA, Rusija, 25. dec.
— Razum med tuji, v Moskvi
ni bilo opaziti nikakega bo-
žičnega razpoloženja.

Božič je bil samo "prost
dan" in Rusi so ga obhajali z
zabavami v družinskem kro-
gu.

Nekatere cerkve so bile od-
prte, večina njih pa se drži še
starega koledarja, po katerem
pride Božič 13 dni pozneje.

Samo zunanje je nekaj bo-
žičnega v Moskvi. Snežilo je
namreč 24 ur in ulice so pokri-
te z nad poldrug čevljev debelim
snegom. S snegom pokriti stol-
pi Kremlja pa nudijo lepšo bo-
žično sliko, kot katerikoli bo-
žična dopisnica.

Resnica je, da je krščanstvo
v Rusiji zapisano smrti in na
njegovo mesto je stopil novejši
nauk — komunizma. Celo
pod carji je bila pravoslavna
vera nekako mehancična, ker
so se pri cerkvenih obredih po-
služevali starega slovanskega
jezika, katerega narod ni razu-
mel. Duhovščina, katero so pa
boljševiki smatrali za steber
carizma, je vedoma tiščala na-
rod v temi, da je mogla tem-
bolj izkoriščati. Zato so bolj-
ševiki, ki so se polastili obla-
sti, tako ostro nastopili proti
njej.

Proti veri se sovjeti sedaj
poslužujejo dvojnega orožja:
zasmehovanja in vzgoje. Otro-
ke poučujejo po šolah, da je
krščanstvo izmišljotina in pra-
znoverje.

Tudi gospodarska stran je v
veliki meri pripomogla k pad-
cu pravoslavne cerkve. Prebi-
valstvo je bilo skrajno revno,
toda duhovščina je je za vsako
cerkveno opravilo — za krste,
poroke, pogrebe — zahtevala
visoke vsote, ki niso bile v na-
vadi niti v bogatih deželah.

Duhovščina je za vsako
stvar zahtevala blagoslov, za
katerega je bilo treba plača-
ti. Brez blagoslova nobeno de-
lo ne more uspeti, neblagoslov-
ljena njava ne bo rodila. In
pri vsem tem blagoslovu je
narod živel v revščini in skraj-
ni bedi. Današnji rod v Rusiji
se vsemu temu smeje, ker ima
boljše življenje brez blagoslo-
va. In 40 cerkva v Moskvi bo-
žični večer ni več vabilo ver-
nikov k polnočnici.

V letošnjem Koledarju
je par lepih kratkih po-
vesti, ki bodo zanimale
ljubitelje leposlovja.

FRANCIJA SE ŠE NI ODLOČILA, KAKO BI ZA SLUČAJ ANGLEŠKO- LAŠKE VOJNE POMAGALA ANGLIJI

BRODOVJE OSTANE

Angleška vlada je odločno zanikala poročila,
da bo umaknila iz Sredozemskega morja velik del
svojega brodovja. Te vesti so se razširile, ko je bi-
la sklenjena pogodba med Anglijo in Francijo ter
je Francija obljubila pomagati Angliji v slučaju
vojne z Italijo.

V Anglijo sta se vrnili le dve bojni ladji v svrhu
popravlila. Kakorhitro bosta popravljeni, ju bodo
poslali nazaj.

Iz Pariza poročajo, da francoskemu zunanjemu
in mornariškemu ministrstvu ni znano, da name-
rava Anglija poklicati del svojega brodovja iz Sre-
dozemskega morja.

Z ozirom na vojaško sodelovanje med Anglijo
in Francijo izjavljajo dobro informirani krogi, da
ni Francija dosedaj uveljavila še nobenih tozadev-
nih odredb.

Ministrski predsednik Laval noče ničesar odre-
diti, kar bi utegnulo Mussolinija razburiti.

ABESINCI V ERITREJI

Močan oddelek abesinskih vojakov je vdrl v i-
talijansko kolonijo Eritrejo ter z naskokom za-
vzel mesto Adi Quala, ki je oddaljeno le petdeset
milj od Asmare.

LAŠKA ZMAGA

Iz italijanskega glavnega stana poročajo: —
Bitka, ki se je završila dne 22. decembra pri Abbi
Addi, se je končala s popolno zmago našega voja-
štva. Bitke se je udeležilo 5000 Abesincev, ki so
imeli na razpolago strojnice in puške belgijskega
izdelka.

Abesinski napad so Italijani zavrnili z artileri-
jo in letali. Sovražnik ima sedemsto mrtvih in dva
tisoč ranjenih. Na italijanski strani je padlo sedem
častnikov ter 150 vojakov. 170 jih je bilo ranjenih.

CESARJEVA BOŽIČNA POSLANICA

Abesinski cesar je poslal američnemu narodu
sledenjo božično poslanico:

— Kot glavar enega najstarejših krščanskih na-
rodov na svetu pozdravljam krščansko Ameriko.
Američnemu narodu želim ohranitev miru, zado-
voljstvo in medsebojno ljubezen.

— Abesinski narod moli, da bi bile od njega
kmalu odvrnjene grozote vojne.

NOV ITALIJANSKI POVELJNIK

Za poveljnika italijanskega brodovja je bil ime-
novan kraljev sorodnik vojvoda Splitski.

V vzhodno Afriko je bil zato poslan, ker hoče
kraljeva družina dokazati, da odobrava vsa Musso-
linijeva podjetja.

ABESINCI DEMENTIRAJO

Abesinska vlada je brzojavno protestirala pri
Ligi narodov proti italijanski obdolžbi, da se po-
služujejo Abesinci dum-dum krogel. Abesinija ni-
ma nobene lastne municijske tovarne ter naroča
vso municijo pod najstrožjo kontrolo iz inozem-
stva.

EDENOVILJI

Zaenkrat je glavni cilj novega angleškega vna-
njega ministra, pridobiti na svojo stran vse države
ob Sredozemskem morju ter jih pregovoriti, da bo-
do sklenile z Anglijo zvezo proti Italiji.

Včeraj je bil Eden v avdienci pri angleškem kra-
lju.

Ivan Zorman v spomin dr. Josipu Debevcu.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

W. A. CALLIERS:

METULJ CHUTA

Moj prijatelj v Južni Ameriki je imel najpopolnejšo zbirko metuljev. Večkrat mi je razkazoval svoj bogati zaklad. Ko sem zopet enkrat občudoval njegovo zbirko, sem se zlasti zanimal za posebno lepega metulja, kakršnega še nikdar nisem videl. Povedal mi je, kako je prišel do tega metulja. Bila je to zgodba, katero skušam tukaj podati:

Kakor veš, sem bil kot zbiralec metuljev v Kolumbiji v pokrajini Bogota, kjer sem iskal spretnega vodnika, ki bi se tudi kaj razumel na lovljenje metuljev.

Kmalu se mi je ponudil nek starejši Indijanec iz rodu Chibcha. Ponosno je nosil svoje črno ogrinjalo, ki se ni prav nič ujemalo s svetlim slamuikom, ki ga je nosil. Obut pa je bil v navadne slamnate sandale.

Kar hitro sva se pogodila za plačo in čez dva dni sva se odpravila v notranost dežele. Serafino, kakor je bilo ime Indijance, je dobro poznal notranost dežele, bil pa je tudi spreten lovec metuljev. Niti trenutek nisem obžaloval, da sem se mu zaupal.

Po večmesečnem blodenju sva prišla v pokrajino, kjer so živeli najlepší metulji, kakor je trdil Serafino; bila so pa tam tudi znamenita najdišča smaragdov v bližini mesteca Muzo. Utaborila sva se za dober kilometer od mesteca in sva po dnevi lovila po pragozdu. Ko sva nekega dne počivala in jedla suho meso in banane, sem zagledal nedaleč od naju črnega metulja, kakršnega nisem še nikdar poprej videl ali o njem kaj slišal in tudi noben opis se ni skladal z njim. Oddaleč je izgledal bleščeče-svetlomoder z živobarvnimi robovi in s črno nerazločno risbo na krilih. Planil sem na noge in razburjen klical na metulja. Toda tudi Serafino ga je bil že zagledal in je ves trepetajoč stal poleg mene. Strahoma se je pokrižal in jeelja je prosil: "Gospod, pojdiva hitro od tod!"

"Zakaj pa, ti strahopetec? Človek, ti se ves treses... Kaj pa ti je?"

"Beživa od tu, kakor hitro moreva! Kača bo takoj tukaj!"

"Kdo? Kaj si videl kakšno kačo?"

"Ne, gospod, toda če se po-

javi ta metulj, je kača v bližini!"

Skušal sem Serafina pomiriti. Toda on je naglo pospravil najine stvari in urno krenil proti najinemu taborišču. Tam je sedel ves dan in ga ni bilo moči spraviti le za korak v pragozd in tudi govoriti se mu ni ljubilo.

Naslednjega jutra sem ga vprašal: "Poslušaj Serafino, kaj ti poznaš metulja, ki sva ga večeraj videla?"

"Da, gospod, bil je Chuta. 'sin.' Kadar se on prikaže, ni kača več daleč, ker ona ga ščiti."

Potem mi je opisal kačo, katero je mislil. Bila je to vrsta modrasov, ena najbolj strupenih kač tropске Južne Amerike.

Vprašal sem: "Povej mi Serafino, zakaj ščiti kača metulja, kaj ga ljubijo?"

V zadregi je prišel odgovor: "Varovati ga hoče pred jezo bogov!"

Potem mi je Indijanec povedal legendo o tej kači. Pa ne tako gladko in površni, kakor vam je jaz pripovedujem, ampak zmešano in vmes sem ga moral izpraševati. Pripovedoval je tole:

"Jaz sem iz ugledne družine in direktni potomce poglavarjev rodu Gustabita. Dasi radov v bližini mesteca Muzo. Utaborila sva se za dober kilometer od mesteca in sva po dnevi lovila po pragozdu. Ko sva nekega dne počivala in jedla suho meso in banane, sem zagledal nedaleč od naju črnega metulja, kakršnega nisem še nikdar poprej videl ali o njem kaj slišal in tudi noben opis se ni skladal z njim. Oddaleč je izgledal bleščeče-svetlomoder z živobarvnimi robovi in s črno nerazločno risbo na krilih. Planil sem na noge in razburjen klical na metulja. Toda tudi Serafino ga je bil že zagledal in je ves trepetajoč stal poleg mene. Strahoma se je pokrižal in jeelja je prosil: "Gospod, pojdiva hitro od tod!"

"Zakaj pa, ti strahopetec? Človek, ti se ves treses... Kaj pa ti je?"

"Beživa od tu, kakor hitro moreva! Kača bo takoj tukaj!"

"Kdo? Kaj si videl kakšno kačo?"

"Ne, gospod, toda če se po-

javi ta metulj, je kača v bližini!"

reke. In tako je stotina strupenih kač lazilo uročenih po dvorinah, kjer so pile mleko iz postavljenih posod.

Nekoč je poglavar določil dečka, sinčka svojega prvega svetovalca za duhovnika in ga poslal v tempelj svetega sonca. Na običajni način so ga poučevali. Ker pa je bil iz zelo imenitne hiše, ga niso tako strogo držali in je lahko od časa do časa obiskoval svoje starše. Pri starših pa je spoznal neko sorodnico in v njegovo srec se je naselila grešna ljubezen. Ona ga je tudi ljubila in zato se je morala njegova usoda izpolniti.

Bilo je na dan posvetitve. Mladeniča in njegove tovariše so duhovniki oblekli v svečana in pisana oblačila in jih okitili z zlatimi okraski. Povedli so jih k reki, jih tam potopili pod vodo, da bi jih tako očistili. Ko pa so se vrnili v tempelj, je manjkala mladenič. Ušel je bil v duhovniški opreml s svojo ljubico.

Sli so prišli in povedali, da so ju videli tukaj pri teh poljih smaragdov. Zdelo pa je višji duhoven pobesnel, ker je mladenič oskrnil slavnost in odnesel duhovniško oblačilo. In je ukazal kačam, naj zapustijo tempelj in zasledujejo ubežnika.

Ze takrat je bil hudic hitrejši od dobrih bogov. In ko je slišal knez demonov ta ukaz, se je spremenil v velikansko strupeno kačo in povedel svoje zveste k smaragdov. Toda namesto, da bi jih uničil, jih je ščitil. Tisoče kač je obkrožalo ljubimca, in če se jima je blizal sovražnik, so ga umorile. Toda stvarnik svetov je proklel živela oba skrunilca, da bosta vedno živela v metulju, ki morata do konca sveta nemirno bloditi po pragozdu. In še danes vedno ščiti demon metulja Chuto, ker se je mladenič tako imenoval in metulj se zdaj tudi tako imenuje.

In vidiš gospod, da je nevarno loviti tega metulja, ker kjer se pojavi on, tam so kače zaščitnice, ki jih je Chuti dodelil knez demonov. Vem, da kdor preganja Chuto, mora umreti... umorijo ga kače!

Vse to mi je pripovedoval moj vodnik Serafino in ko je končal, sem se mu smejal in ga dražil zaradi njegovega praznovanja. Bil je užaljen in ko sem ga še dalje zasmehoval, je mahušno dejal: "Dobro, gospod, ti hočeš! Jaz ti bom vjel Chuta. Potem bom umrl in ti me ne smeš nikdar več imenovati strahopetca!"

Šla sva nad metulja. Pozno popoldne sva opazila metulja. Serafino se je plazil za njim, jaz na sem mu napeto sledil z očmi, drugega Indijanca v Muzo in Počasi, čisto počasi je nastavljal

IMAMO V ZALOGI

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1936

Cena 25c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

TATICO JE POVABIL K SEBI

V Grenoblu govore ljudje o nečuvni ljubavni aferi ondodnega policijskega ravnatelja L. Lalanna, ki ga je pristojno ministrstvo odstavilo in uvedlo proti njemu disciplinarno preiskavo.

Letos v juliju je grenobelska policija prijela že večkrat kaznovano tatico Emilijo Coudert. Naslednji dan je jetnica brez sledu izginila iz zaporov. Pred dnevi so jo po golem naključju zopet prijeli v Limoges. Seveda so jo takoj zaslišali. Iz povedala je, da jo je grenobelski policijski ravnatelj po zadnji aretaciji povabil k sebi na urico ljubezni ter jo nato izpustil. To priliko je taticea porabila tudi za to, da je ukradla policijskemu ravnatelju službeno šerpo, izkaznico in 600 frankov gotovine. Lalanna so soočili s taticeo in je pri konfrontaciji potrdil njene izpovedbe. Takoj nato so mu izročili dekret, da je odpuščen iz službe, in uvedli so proti njemu preiskavo, ki bo kmalu imela še druge posledice.

Indijance pihalnik na usta in nežna pušica je sfrčala iz njega. Razveselil sem se in vzkliknil:

"Imenitno! Zadet je, Serafino!"

Tedaj — krik... "Tu gospod v nogo — jaz umiram — ti imaš Chuta — jaz pa sem imel prav."

Po treh minutah se je že zvičal v krič in po desetih minutah je bil mrtev. Strup kače lachesis deluje hitro in sigurno.

Poiskal sem ustreljenega metulja. Potem pa me je postalo groza in sem pobegnil v taborišče. Tam sem se zabil v šotor in strahu, da tudi mene piči modras. Naslednjega dne pa sem natovoril vse svoje stvari na mulo mrtvega Indijanca in se vrnil v Muzo.

Na poti me je res naskočil modras, a pičil je mojo mulo. Ostala je na lieu mesta mrtva. Naslednjega dne pa sem spravil svojo prtljago s pomočjo na sem mu napeto sledil z očmi, drugega Indijanca v Muzo in Počasi, čisto počasi je nastavljal

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNODRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Kdor izmed rojakov ali rojakin je ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za natančna poanila. V nesreči se šele spozna, kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoro 14 tisoč bolnišnic in nad šest tisoč smrtnih podpore ter ima v blagajni skoro \$17,000.00

— ODBOR ZA LETO 1935 —
Predsednik: FRANK HOTKO
101-21 — 35th Road
New York City
Podpredsednik: FRANK MEKING
1655 Greene Avenue
Brooklyn, N. Y.
Tajnik: JOSEPH POGACHNIK
589 Liberty Avenue
Williston Park, L. I.
Nadzorniki: I. PETER CERAR
6038 Palmetto Street
Brooklyn, N. Y.
III. FRED VELEPEC, 7725 — 67th Pl., Glendale, L. I.
Blagajnik: ANTON KOSIRNIK
101-21 — 35th Road
Richmond Hill, L. I.
Zapisnikar:
ANTON CVETKOVICH
983 Seneca Avenue
Ridgewood, L. I.
Arhivar: JOSEPH POGACHNIK
II. JERNEJ COREL
671 Scholtes Street
Brooklyn, N. Y.
Društvo zboruje vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA 'IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

115

Toda ta se ni brigal za to, da bi vstopil v tak vinograd, in morda ga ni gledal niti toliko časa kakor mi, da smo podali to majhno sličico. Šel je po dolgem dalje; malo dalje je stala njegova hiša. Premeril je vrt stopajoč do kolena po plevelu, ki je bil z njim zarasel in pokrit kakor vinograd.

Stopil je na prag ene izmed obeh sob, ki sta bili v pritličju; ko so zaropotali njegovi koraki, ko se je prikazal, so se velikanske miši splašile, začele begati vse križem ter se zarile v nesnago, ki je pokrivala ves pod — to je bilo še ležišče "lancknehtov".

Pogledal je po stenah: bile so okružene, pomazane, okajene. Dvignil je oči k stropu: kriha ga je pajčevinasta preproga. Druga ni bilo. Odšel je tudi od tod ter si zaril prste v lase; vrnil se je po stezi, ki jo je bil trenutek prej sam utrl; čez malo korakov je ubral drugo ozko pot na levo, ki je vodila v polja in ne da bi bil živo dušo videl ali slišal, je dospel blizu hišice, kjer je prej mislil, da se ustavi. Temnilo se je že. Njegov prijatelj je sedel na leseni klopi pri vratih s prekrizanimi rokami, z očmi, uprtimi v nebo, kakor človek, ki so ga nesreče omamile in je od samote podivjal.

Začuvši korake, se je ozrl, da vidi, kdo gre, in je rekel glasno po tem, kar se mu je zdelo, da vidi takole v polmraku med vejami in listjem, ko se je prej vzravnaval in dvignil roke:

"Ali sem samo jaz na svetu? Ali nisem več, raj dovolj napravil? Pustite me malo na miru, tudi to bo delo usmiljenja."

Renzo, ki ni vedel, kaj to pomeni, mu je odgovoril s tem, da ga je poklical po imenu.

"Renzo!..." je dejal oni z vzklikom in vprašanjem obenem.

"Prav jaz," je dejal Renzo; in stekla sta si naproti.

"Zares si ti!" je rekel prijatelj, ko sta bila vkup. "Kako me veseli, da te vidim! Kdo bi si bil mislil! Imel sem te za grobarja Paolina, ki me vedno muči, naj gre pokopavat. Ali veš, da sem ostal sam? Sam, sam, kakor pušcavnik!"

"Žal, vem," je dejal Renzo. In vračajoč si tako ter v naglici mešajoč pozdrave, vprašanja in odgovore, sta vkup vstopila v hišico. In tu se je prijatelj, ne da bi bil prekinil razgovor, začel prizadevati, da bi Renza malo počutil tako nepričakovano in ob tem času. Pristavil je vodo k ognju in začel pripravljati polento; potem pa je prepustil valjarček Renzu, naj ga on obrača, in odšel, rekoč: "Ostal sem sam. Kaj bi? Sam se ostal!"

Vrnil se je z malim vrčem mleka; z nekaj suhim mesom, z dvema kozjima siroma, s smokvami in breskvami. Ko je postavil vse na mizo in zvrnil polento na leseni krožnik, sta oba sedla k mizi ter se drug drugemu zahvaljevala, eden za obisk, drugi za sprejem. Po skoro dveh letih ločitvi sta zdaj nenadoma odkrila, da sta mnogo bolj prijatelja, nego sta poprej kedaj vedela ob času, ko sta se videla skoro vsak dan, kajti obema — pravi rokopis — so se medtem dogodile stvari, po katerih človek spozna, kakšen balzam je duši dobrohotnost, prav tako tista, ki jo občutimo, kakor tista, ki jo najdemo pri drugih.

Gotovo ni mogel Renzo nihče nadomestiti. Neže niti ga potolažiti radi njene odsotnosti, ne le radi one stare, posebne vdanosti, temveč tudi zato ne, ker je bila med stvarmi, ki se mu jih je mudilo razrešiti, zlasti ena, do katere je le ona imela ključ. A trenutek je omahoval, naj li nadaljuje svoje potovanje ali naj prej poišče Nežo, ker je že bil tako malo oddaljen od nje; toda ker bi o Lucijinem zdravju tudi Neža ničesar ne vedela, je ostal pri prvem sklepu, da se reši najprej tega dvoma, da gre po njen odgovor in ponese nato tudi materi vesti o njej.

(Dalje prihodnjice.)

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Gorop; Družba En Naz

Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebina: Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Samarhi; Med Jezdi

Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju

Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina: Iseljenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;

Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

216 West 18th Street

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dedič

Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina: Kovač Šimen; Zaročja zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik

Cena1.50

WINETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina: Prvokrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-či, lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Za detektiva; Med Komanč in Apači; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka

Cena3.50

ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina: Boj s medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot

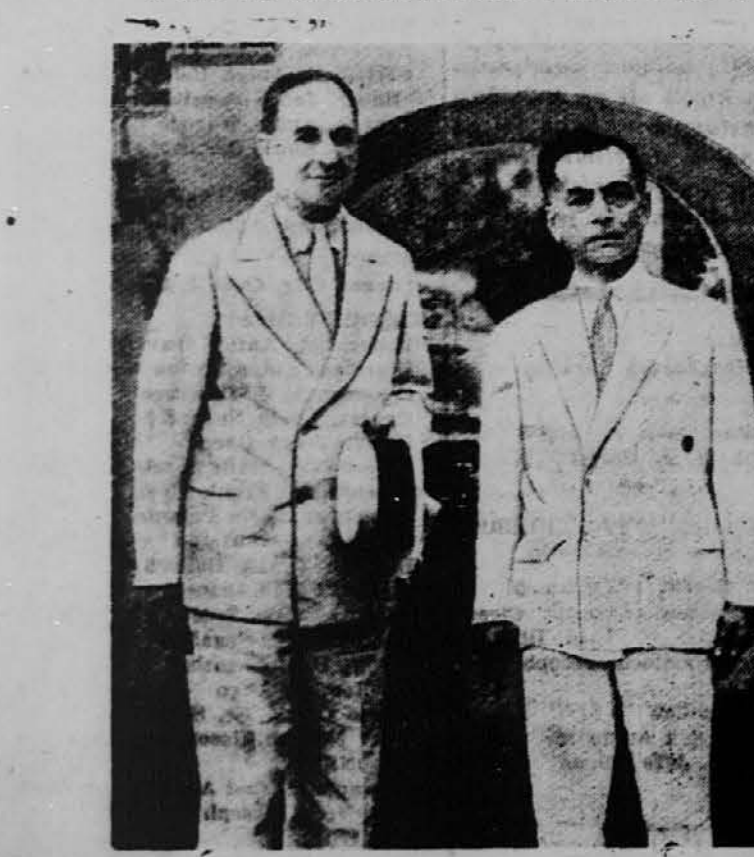
Cena1.50

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

PRVI PREDSEDNIK FILIPINOV

Mannel Quezon (na desni) je bil nedavno izvoljen za prvega predsednika Filipinskega otočja. Poleg njega stoji general Douglas MacArthur, bivši načelnik ameriškega generalnega štaba, ki bo organiziral stalno armado na Filipinih.

PRODANE DUŠE

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Gospa Helena je uvidela, da v tem vprašanju Roze ni bilo nogoče pregovoriti. Tega teta Helena prej ni vedela, kajti Roza se je vedno vklonila stricevi in tetini volji, ker je vedno molčala. Seveda se je Roza oboje še dalje učila in bilo bi škoda, ako tega ne bi storila, ker je po svojem očetu podedovala veliko nadarjenost za jezike ter se je že mogla razgovarjati v francoskem, angleškem, španskem in italijanskem jeziku. In v tem je bila že tako daleč, da je mogla tuje knjige, katere ji je zapustil njen oče, gladko brati. In ker navadno oni, ki znajo jezike, tudi ljubijo glasbo in so tudi glazbeno nadarjeni, je Roza pri vsi svoji mladosti zelo dobro igrala klavir in je poleg tega tudi imela zelo lep mezzosopran.

Ob koncu vsakega leta ji je stric Herbert naznanil, da so obrestni njenega premoženja ravno zadostovali za vse izdatke. Roza je to naznanilo vedno sprejela precej brezbrizno, kajti o denarju in njegovi vrednosti je imela zelo nejasne pojme.

K sreči pa je Roza oče v svoji oporoki določil, da mora ostati Rozino premoženje nedotaknjeno in ne sme biti naloženo kako drugače, drugače bi pohlepni Herbert posegel tudi v glavnici.

Toda še prej, kot sta oba zakonca, ki sta tako brezvestno porabljala denar svoje varovanke v svoje namene, mislila, sta se morala odpovedati tej prijetnosti in ugodnosti.

Vojna je izbruhnila in pri vedno naraščajoči draginji je moral Herbert vedno bolj varčno gospodariti. Svoje plače ni mogel več prihraniti, kar bi mu tudi nič ne pomagalo, ker je njegove prihranke požrla inflacija, kakor tudi Rozino premoženje, ki se je vedno bolj krčilo. Moral je biti še vesel, da je njegova plača z inflacijo rastle.

Medtem je Roza dokončala šolo v Selekti ter se je posebno posvetila učenju jezikov. Vedno bolj in bolj se je poglabljala v knjige, katere ji je zapustil njen oče.

Toda učenje jezikov je morala slednjič opustiti, ker njene obresti niso imele več nobene veljave. Ljubeznost, ki sta jo ji kazala stric in teta, se je pričela ohlajati, ko so izginjali dohodki. Vedno bolj sta postajala z njo surova in ko sta morala slednjič odločiti se služkinje. Lastnina Rozinih staršev je bila polagoma kos za kosom prodana, izginila je srebrna posoda, dragocene preproge in deloma tudi pohištvo, ki je bilo nadomeščeno s s trčevim pohištvo. Herbert Rihar in njegova žena sta se tako navadila na dobro življenje, da ga nista mogla opustiti — dokler niso bili izčrpani vsi viri.

In uboga Roza je morala vsak dan slišati očitke, kako sta se pri svojih računih vstela in da jima je postala v veliko breme.

Predobro je sedaj Roza razumela, kako prav so imele služkinje. Sedaj je gotovo vedela, da je vsa prijaznost in ljubeznost veljala njenemu denarju.

Z velikimi, plahimi očmi je gledala trde, neprijazne obraze svojih sorodnikov. Teta Helena se je pritoževala nad dragim stanovanjem, ki jim je bilo obojeno na vrat, in nad obilnim delom, ki ga ima zaradi velikega stanovanja. Pri tem pa je vse robato in težko delo oddajala Rozi, ki se je mučila od jutra do večera in v zahvalo je prejela samo zmerjanje.

Brez godrnjanja se je Roza vklonila premenjenim razmeram. Saj je videla, da drugim ljudem tudi ne gre nič boljše. Toda v njenem mladem sreču je postajalo vedno bolj hladno in prazno.

Herbert Rihar je imel mnogo neprijetnih nastopov s svojo ženo. Svojo jezo pa je seveda stresal nad Rozo. Prišla je na beraško palico in ni več dobivala obresti.

Roza je vse te prepire med stricem in teto, ki pa so leteli na njo, poslušala v veliki sramežljivosti in bi mnogo dala za to, da jima ne bi bila več v breme. Da si je s svojim trdim delom pošteno zaslužila svoj kruh, to ji ni prišlo na misel. Toda delala je vedno marljivše, samo da bi nekaj storila, da bi imela pravico do življenja v hiši svojega strica.

Za ubogo Rozo so prišli slabi, zelo slabi časi. Pri svojih sorodnikih ni veljala nič več kot služkinja.

Inflacija je dosegla svoj višek. Rozini vrednostni papirji so izgubili vso veljavo in navezana je bila samo na milost, ali bolje na nemilost svojih sorodnikov. Navzlic vsej bedi je Roza zrastle v lepo dekle. Imela je vitko postavo, čudovito lepe, plave lase in cvetočo polt. Njene modre oči so ljubko žarele iz mičnega obraza. Njene kretnje so bile fine in gibljive. Toda yso to ljubkost je zasenčevala tiha žalost. Le redkokdaj je bilo videti na njenem obrazu kak smeh. Nekdaj tako vesela deklica je v nesreči odrvenela. Na stricevo in tetino zmerjanje ni odgovarjala. Toda nekega dne, ko sta ji zopet očitala, kako breme jima je, se je zbudila iz svoje brezbriznosti in reče hripavo, pa odločno v svoji razburjenosti:

"Pustite me, da grem! Poiskala si bom službo. Marsikaj sem se naučila in upam, da si bom mogla služiti kruh."

Tedaj pa jo prične teta zmerjati. Zaničevalno ji pravi, ako misli, da bo s svojimi tujimi jeziki mogla dobiti kako službo. K temu je treba znati še kaj več. Roza zbere vso svojo moč, in reče:

"Saj se morem še učiti, kar je še treba in nekje moram to svoje znanje uveljaviti."

Teta Helena jo osivigne z jeznimi očmi.

"O, to je hvaležnost za vse žrtve, ki smo jih imeli za tebe sedaj nam pa hočeš postaviti stol pred vrata. Sedaj, ko ne moremo držati služkinje in sedimo tukaj z velikim stanovanjem, mi hočeš vse delo naprtiti. Ali se ne sramuješ svoje nahvaležnosti?"

Roza se čudi temu izbruhu, pa vendar se ji upa odgovoriti.

"Saj mi vendar vedno očitata, da sem vam v breme in tega sem vas hotela rešiti. Ako me potrebujete, potem pač ne grem."

In ostala je in delala še mnogo več kot prej. Poleg polglavnega dela, ki ga je opravljala popolnoma sama, je popravljala svojo in tetino obleko. Nove ni bilo več mogoče kupiti, toda iz velike zaloge obleke, ki je bila nabavljena v dobrih časih, je s svojimi spretnimi rokami vstavila novo. Toda očitke je še vedno morala poslušati. Ni si jih pa jemala več tako k sren, kajti postalo ji je jasno, da ni več breme, temveč da je zelo potrebna v hiši.

(Dalje prihodnjič.)

ABESINKE IN NJIHOV POLOŽAJ

Kakor vse življenje tako gre v Abesiniji tudi delitev dela po prastarih, ustaljenih in že preizkušenih tradicijah. Tudi delo se v Abesiniji deli po spolu. Možu je odmerjeno v splošnem drugačno delo kakor ženi, ki ima največ opraviti v kuhinji. Abesinka pa ne sme n. pr. molsti krave ali klati živine. Razen donajanja sveže vode iz vodnjakov, oddaljenih večkrat mnogo kilometrov, se pečajo Abesinke še z mletjem žita, kar je dokaj težko in naporno delo. Žito meljejo v Abesiniji s pomočjo velikega ploščatega kamna, po katerem se premika manjši 4—5 kg težki kamen, ki žito drobi. Ta primitivna naprava zahteva mnogo časa, da da pride izpod nje moka, ki pa seveda še daleč ni tako drobno zrnata, kakor pri nas. Poleg tega žene predo, skrbje za drva, delajo na polju in hodijo k manjšim službam božjim. Nekateri opravki, kakor prodaja domačih izdelkov na trgu, po edina domača dela in tudi beranjenje, je dovoljeno moškim in ženskam.

Ko izpolni dekle 12. leto, je sposobno za težja dela in godno za moštve. V rodbinah srednjih slojev delajo žene težko in veljajo bolj za služkinje, nego za gospodinje. Njihovo delo se prav nič ne razlikuje od dela suženj. Kakor sužnja, mora dan za dnem pomagati tudi žena možu pri delu in navadno opravlja baš ona najtežja dela. Kupna cena žene sužnje je pa višja od cene moškega sužnja, kajti z njeno pomočjo si zagotovi gospodar lepe dohodke in s tem nakup novih sužnjev. Zato so otroci sužnjev že od rojstva last gospodarja njihovih mater. Rodbinske vezi tu ne prihajajo v poštev in tudi sužnjeva rodbina se proda na sejmu.

Drugeče je pri Abesinkah, ki družabno ne stojijo nizko. Te so svobodnejše, s služničadjo in sužnji ravna po svoji volji. Dobro situirane žene pridno delajo doma in žive strogo ločene od javnosti. Na ulici se pokažejo samo, če jahajo na mezdah v cerkev ali v posete k svojim znancem vedno jih pa spremlja služničad. Ob takih prilikah imajo glave zavite v bele halie, tako, da se vidi samo oči. Na glavah nosijo sivc klobučevinaste klobuke z zeleno obrobljenimi krajevci. Najljubše opravilo dobro situiranih žen je predenje volne. Poleg tega pleto košarice in pri tem jim pomagajo tudi otroci. Bogate žene imajo za zabavo še druga prijetna domača dela, siromašne morajo pa nositi svoje izdelke same na trg.

Odrasla dekleta prodajajo zgodaj in pogojno ženitve so v Abesiniji za dekleta ugodne. Fant plača za dekleta njenim staršem določeno kupnino, nji sami pa daruje po svojih premoženjskih razmerah perilo, obleko, razne domače živali, sužnje in druga darila. Vse to ostane v primeru ločitve ženina last. V ločitvenih sporih zmagajo navadno žene. V novejšem času sta sedeli dve Abesinki celo na prestolu. To sta bili cesarici Taitu in Zanditu in obe sta veljali za celo sposobni vladarici. V Abesiniji je cesar tudi vladar k državi spalajočih kneževin, če jih moremo tako imenovati. V podrejenih deželah se pa pogosto pripeti, da pride na vlado žena.

Ali ste že naročili Slovensko - Amerikanski Koledar za leto 1936. — Vreden je 50 centov.

ALI STE ZAVAROVANI?

ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO ŠE NISTE, TEDAJ VAM PRIPOROČAMO

JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI.

kot najboljšo jugoslovansko bratsko zavarovalnico, ki plačuje NAJBOLJ LIBERALNE PODPORE SVOJIM ČLANOM

Ima svoje podružnice skoro v vsaki slovenski naselbini v Ameriki. Posluje v 17. državah ameriške Unije. Premoženje nad \$1.500.000.00. — Za ustanovitev novega društva zadostuje 8 odraslih oseb.

Vprašajte za pojasnila našega lokalnega tajnika ali pišite na: GLAVNI URAD J. S. K. J., ELY, MINNESOTA

OTOK NESREČNE LJUBEZNI

DUBROVNIK, Jugoslavija, 25. decembra. — Ko je policija naznanila, da si je mlad Madžar Arpad pl. Nagy vzel življenje v nekem majhnem hotelu na otoku Lopud, je bilo to poročilo prebivalcem otoka nov dokaz, da je Lopud v resnici "otok nesrečne ljubezni", kakor gre govorec o njem.

Nagy je zavil strup in umrl. Njegova izvoljenka Heni Bartel iz Sarajeva, je tudi vzele strup, toda zdravniki upajo, da ji bode rešili življenje.

Mlado dekle je povedalo, da se je seznanila z Nagyjem, ko sta bila dijaka na vseučilišču na Dumaju. Oba sta se zaljubila, toda Nagyjeva aristokratska družina je nasprotovala njuni poroki. Oče je sina pozval z Dunaja v Budimpešto, da bi pozabil na svojo ljubeznost. Toda pozabil ni in nekega dne je izginil. Po brzojavnih vprašanjih je njegov oče dogljal, da se je njegov sin oglašil v Sarajevu, predno je prišel v Dubrovnik.

Fotografije, ki predstavljajo "naše najlepše kraje", so posle. Tisti, ki so jih naročili, naj nekoliko potrpe, da dobimo novo zalogo iz domovine. Knjigarna "G. N."

Povest o nesrečni ljubezni na Lopudu je naslednja:

Hči nekega ribiča je imela ljubezensko razmerje z nekim mladim aristokratom, ki je živel na otoku. Zaradi velike razlike v stanu se nista mogla poročiti. Toda dekle se je vsako noč s čolnom vozilo po razburkanem morju na sestanek s svojim ljubčkom. Da je v temni noči videla, kam veslati, je njen izvoljenec vedno prigljal luč na neki skali.

Njeni bratje, ki so bili mnemja, da je njeno obnašanje omadeževalo tudi njihovo čast, so neke noči odstranili luč s skale, jo privezali na čoln in se odpeljali na morje. Njihova sestra je veslala za lučjo, toda veliki valovi so prevrnili njen čoln in dekle je utonilo.

ZANIMIVA DEBATA

Nedavno sta v newyorškem Madison Square Garden debatirala socialistični voditelj Norman Thomas (levi na sliki) in tajnik komunistične stranke Earl Browder (desni). Debatu je poslušalo nad dvajset tisoč ljudi. Sredi je Leo Krzycki, predsednik socialistične stranke.

ZA KRATEK ČAS IN ZABAVO

NASLEDNJE KNJIGE TOPLO PRIPOROČAMO LJUBITELJEM ZDRAVEGA HUMORJA

DOMAČE ŽIVALI. 72 strani. Cena	30
GODČEVSKI KATEKIZEM. 61 strani. Cena	25
HUMORESKE IN GROTESKE. 180 strani. Cena	30
Trila vez. Cena 1.—	
12 KRATKOČASNIH ZGODBIC. 72 str. Cena	25
PO STRANI KLOBUK. 159 strani. Cena	50
POL LITRA VIVAPCA. spisal Feigel, 136 str. ..	60
PREDTRŽANI. PREŠERN IN DRUGI SVETNIKI V GRAMOFONU. 118 strani. Cena	25
SANJSKA KNJIGA	60
SANJSKA KNJIGA	90
SLOVENSKI ŠALJIVEC. 90 strani. Cena	40
SPAKE IN SATIRE. 150 strani. Cena	90
TIK ZA FRONTO. 150 strani. Cena	70
TOKRAJ IN ONKRAJ SOTLE. 67 strani. Cena ..	30
TRENUTEK ODDIHA (Knjiga vsebuje tudi Salogr "Vse naše"). 189 strani. Cena	50
VELIKA ARABSKA SANJSKA KNJIGA	150
VESELE POVESTI. 79 strani. Cena	35
ZENINI NAŠE KOPNELE. 111 strani. Cena	45

TE KNJIGE LAHKO NAROČITE PRI:

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

416 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LIPTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POCITVANJE

SHIPPING NEWS

28. decembra: Conte di Savoia v Genoa

2. januarja: Majestic v Cherbourg

3. januarja: Bremen v Bremen

4. januarja: Manhattan v Havre

8. januarja: Champlain v Havre

8. januarja: Aquitania v Cherbourg

16. januarja: Europa v Bremen

11. januarja: Europa v Bremen

15. januarja: Ile de France v Havre

15. januarja: Vulcania v Trst

15. januarja: Washington v Havre

18. januarja: Lafayette v Havre

18. januarja: Rex v Genoa

22. januarja: Majestic v Cherbourg

24. januarja: Bremen v Bremen

25. januarja: Champlain v Havre

29. januarja: Ile de France v Havre

31. januarja:

2. februarja: Conte di Savoia v Genoa

5. februarja: Majestic v Cherbourg

8. februarja: Rex v Genoa

12. februarja: Washington v Havre

12. februarja: Bremen v Bremen

14. februarja: Berengaria v Cherbourg

15. januarja: Champlain v Havre

19. februarja: Europa v Bremen

19. februarja: Europa v Bremen

20. februarja: Majestic v Cherbourg

21. februarja: Ile de France v Havre

26. februarja: Manhattan v Havre

26. februarja: Aquitania v Cherbourg

29. februarja: Conte di Savoia v Genoa

HITRA DIREKTNNA SLUŽBA

PO MILI JUŽNI PROGI NA SLAVNIH LADJAH ITALIAN LINE

Poskusite to privlačno pot, ki je izredno mirna in prijetna vse leto. Pa tudi poceni. Vprašajte svojega potniškega agenta in se sami prepričajte. Izborna kuhinja z obilico vina pri 3-4. Potujte na teh modernih ladjah, ki so med najhitrejšimi in najbolj modernimi na svetu. Hitre železniške zvezne naravnost iz Genove in Trsta z vašo domovino.

NARAVNOST V JUGOSLAVIJO

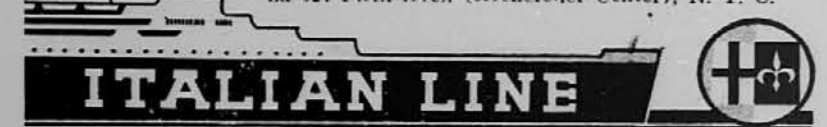
VULCANIA ... 11. januarja

PREKO GENOVE — 15 UR DO JUGOSLAVIJE

CONTE DI SAVOIA (Edina gyro-stabilizirana ladja sveta)

25. JANUARJA — 29. FEBRUARJA — 28. MARCA

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta na 624 Fifth Ave., (Rockefeller Center), N. Y. C.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko ne potrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate na ročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Lauskin

COLORADO:

Pueblo, Peter Quigg, A. Saffig

Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA:

Indianapolis, Fr. Zupancic

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevil, J. Lukanich

Clercro, J. Fabian (Chicago, Clerco in Illinois)

Joliet, Mary Bamblich, Joseph H. vat

La Salle, J. Spellch

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Jelo Zelena

KANSAS:

Girard, Agnes Metnik

Kansas City, Frank Zagar

MARYLAND:

Kitzmiller, Fr. Vodopivec

Steyer, J. Černo (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stolar

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gouze

Ely, Jos. J. Peschel

Eveleth, Louis Gouze

Gilbert, Louis Vessel

Hibbing, John Povše

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Panian

Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Stralisha

Little Falls, Frank Kasta

OHIO:

Barberton, Frank Trehr

Cleveland, Anton Kobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slopch

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Vav

Warren, Mrs. E. Rachai

Youngstown, Anton Kib

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Broughton, Anton Pavas

Claridge, Anton Jerina

Conemaugh, J. Brezovec

Export, Louis Supančič

Farrel, Jerry Okorn

Forest City, Math Kamin

Greensburg, Frank Novak

Johnstown, John Polanta

Krayn, Ant. Taušelj

Luzerne, Frank Balloch

Manor, Frank Demshar

Midway, John Žust

Pittsburgh, J. Pogačar

Presto, F. B. Demshar

Steelton, A. Hren

Turtle Creek, Fr. Schiffrer